

Mødet den 25. Oktober 1906.

Fraværende var: Harald Jensen, Rahr og Sabroe.

1. (J. Nr. 233—1906). Fra den danske Købstadforening var modtaget saalydende Cirkulære:

»Da den paa Repræsentantmødet i 1905 vedtagne Resolution om en Henvendelse til Regering og Rigsdag om en Omordning af den **kommunale Beskatning af faste Ejendomme** ikke vandt Tilslutning hos Flertallet af Byraadene og Kommunalbestyrelserne i Handelspladserne, blev Spørgsmaalet paany underkastet Drøftelse paa det i Maj Maaned d. A. afholdte Repræsentantmøde. Forhandlingerne herom findes refererede i Foreningens Tidsskrift, 2. Hæfte for iaar Side 49—66, og sluttede med saalydende Vedtagelse:

»Under Hensyn til, at kun 31 af Foreningens Medlemmer har tiltraadt den paa Repræsentantmødet d. 24. Maj f. A. vedtagne Henstilling til Byraadene angaaende dette Emne i dets fulde Udstrækning, hvorimod de fleste Medlemmer har tiltraadt Henstillingen, for saa vidt den gaar ud paa, at de kommunale Skatter paa faste Ejendomme bør rette sig efter Ejendommens virkelige Værdi, ligesom Flertallet synes stemt for, at disse

Skatter fikseres til en Ejendommen paahvilende Grundbyrde, stiller Bestyrelsen Forslag om, at Henstillingen ændres i Overensstemmelse hermed, og at Repræsentantskabet retter Henvendelse til Byraadene om Bemyndigelse til at indgive Andragende til Regering og Rigsdag om, at der i Stedet for de i Lov af 11. Februar 1863 ommeldte kommunale Skatter paa faste Ejendomme fremtidig skal svares i kommunal Skat af disses til Ejendomsskyld til enhver Tid fastsatte Værdi den Promille, der fremkommer ved Forholdet mellem det samlede Beløb af de Hus- og Grundskatter, der nu svares til Kommunen, og den samlede Værdi af de i Kommunen beliggende faste Ejendomme, saaledes som disse for Tiden ere vurderede til Ejendomsskyld«.

Overensstemmende hermed tillader Bestyrelsen sig at anmode de ærede Byraad og Kommunalbestyrelser i Handelspladserne om Bemyndigelse til at indgive Andragende til Regering og Rigsdag i Henhold til Vedtagelsen paa Repræsentantskabet.

Det vedtoges i Overensstemmelse med Indstilling fra Budgetudvalget at meddele Købstadforeningen den ønskede Bemyndigelse.

2. (J. Nr. 232--1906). I Anledning af et fra samme Forening modtaget Cirkulære om, hvorvidt man kan slutte sig til Tanken om Oprettelsen af en **fælles Pensionskasse** for købstadkommunale Embeds- og Bestillingsmænd paa et nærmere betegnet Grundlag, var fra Kommunebogholderen indhentet følgende Udtalelse:

»Det ærede Byraad har anmodet mig om at tilkendegive mit Syn paa den her forelig-

gende Sag, og jeg skal i den Anledning tillade mig at bemærke følgende:

Det forekommer mig, at man maa kunne slutte sig til Tanken om en fælles Pensionskasse; men Aarhus By, der har et meget velordnet Pensionsvæsen, kan ikke være med i Fællesskabet. Det forekommer mig derhos, at man dog kun kan slutte sig til Tanken under den Forudsætning, at Pensioneringen ikke alene kommer til at gælde selve Funktionærerne, men tillige disses Enker.

For en mindre By, i hvilken der kun er faa Funktionærer, vil Pensionsbyrden sikkert i Længden blive mindre, naar Byen staar i Sammenslutning med en Række andre Byer, end naar den staar alene; men et Bidrag af 12 pCt., hvis Pensioneringen kun skal gælde selve Funktionærerne, og 16 pCt., hvis Pensioneringen tillige skal gælde Funktionærernes Enker, vil dog sikkert blive for højt.

For større Byer, der have velordnet Pensionsvæsen, og i hvilke betydelige Pensionsfonds i Aarenes Løb ere opsparede, vilde en saadan Sammenslutning derimod sikkert ikke være fordelagtig, end ikke i Længden. Sammenslutningen vilde føre med sig betydelig aarlig Byrde. I Aarhus By med dens mange bidragydende Funktionærer, hvor Pensionsvæsenet maa siges at være meget velordnet, ogsaa navnlig for Enkepensionernes Vedkommende, have Funktionærernes Bidrag siden 1. Juli 1894, da Pensionsreglementet traadte i Kraft, uden at være øget med Renter tilvejebragt et Fond af omtrent 30,000 Kr., uagtet der siden samme Tidspunkt af de indgaaede Bidrag er udredet i Pension omtrent 39,000 Kr. Det Fond, som er

opsparet af indgaaede Bidrag, er derhos i 1905 øget med Politiets Understøttelsesforenings Formue, hvorved Fonden er kommen op paa det betydelige Beløb af omtrent 125,000 Kr. Den Tid, da Udredelse af Pension vil komme til at stille noget som helst Krav til Kommunens Kasse, er derfor meget fjærn. En saadan Tid vil efter stor Sandsynlighed aldrig oprinde, fordi her allerede er tilvejebragt et saa betydeligt Fond, og navnlig fordi der i Byens Tjeneste staar saa overordentlig mange bidragydende Funktionærer.

Renten af det opsparede Fond kommer derimod aarlig Kommunens Kasse til gode.

Hvis nu Byen gik med til den fælles Pensionskasse, da vilde Forholdet øjeblikkelig blive helt anderledes for Kæmnerkassen. Der vilde straks blive stillet et meget betydeligt Krav til den, idet den aarlig til den fælles Kasse skulde udrede $12 \text{ pCt.} + 4 \text{ pCt.} = 16 \text{ pCt.}$ af Funktionærernes Løn, hvilken Udgift — efter Fradrag af Funktionærernes Bidrag — vilde komme til efter Forholdene for Tiden at udgøre et Beløb, der ligger omtrent midtvejs imellem 20,000 Kr. og 30,000 Kr. om Aaret.

Hertil kommer saa den Omstændighed, at den i Forslag bragte Skala for Pensionsberegningen er ugunstigere end den Skala, som følges her i Aarhus. Den er ugunstigere for selve Funktionærerne og langt ugunstigere for disses Enker«.

Det vedtoges at svare, at Aarhus Kommune ikke for sit Vedkommende kan slutte sig til den foreslaaede Ordning.

3. Regnskaberne for Aarhus Havn for 1905—06, der var gennemgaaet af de kritiske Revisorer, uden

at disse havde fundet noget mod samme at erindre, indsendes til Ministeriet for offentlige Arbejder med sædvanlig Paategning.

4. (J. Nr. 298—1906). Efter derom indkommet Andragende fra Aarhus tekniske Skole og Handels- og Kontoristforeningen meddeltes der Samtykke til, at de disse paahvilende Bidrag til Asfaltering af Nørre Allé maa afdrages i 20 halvaarlige Terminer i Stedet for i 10, dog for sidstnævnte For- enings Vedkommende med det Forbehold, at hvis den i Andragendet nævnte Grund sælges, indtræder den kortere Afbetalingstid.
5. Til 2. Behandling forelaa Indstillinger fra ved- kommende Udvalg om Efterbevilling af **Over- skridelserne i Regnskaberne for 1905—06** paa de under **Forskønnelsesudvalget** og **Markudvalget** hørende Konti.

Efterbevilgedes.

6. Til 1. Behandling forelaa Indstilling fra Kirke- gaardsbestyrelsen om Efterbevilling af **Overskri- delserne i Regskaberne for 1905—06** paa de under **Begravelsesvæsnet** hørende Konti.

Gik til 2. Behandling.

7. (J. Nr. 184—1906). Fra Justitsministeriet var det i Henhold til Beslutning i Mødet den 23. Au- gust d. A. fremsendte Forslag i Anledning af Ministeriets Cirkulære af 8. Juni d. A. vedrørende Loven om indenrigs **Kødkontrol** modtaget tilbage med Bemærkning, at Forslagets Bestemmelser om Opkrævning af den i Lovens § 2 hjemlede Afgift ikke kan anses som fyldestgørende, idet de vilde volde Opnaaelsen af Lovens Formaal væsentlig Afbræk.

Fra Slagtehusudvalget forelaa saalydende Indstilling:

»I Anledning af Justitsministeriets Skrivelse

af 15. ds. angaaende Opkrævningen af den i Kødkontrollovens §§ 2 og 5 omtalte Afgift skal man hermed tillade sig at udtale følgende:

Naar det i denne anføres, at den tilraadede Ordning er i Strid med Lovens Forudsætninger, da er man ikke i Stand til at indse dette, thi naar det i den Skrivelse, som Byraadet i sin Tid tilstillede det høje Ministerium, foreslaaes, at Kødet skal bringes paa Slagtehusets Kontor, da er Meningen hermed ingeniunde den, at det dér skal underkastes en Efterkontrol, men kun at det skal paasættes et Mærke som Kvittering for, at den i Loven hjemlede Afgift er betalt. — Dette Mærke vil sætte saavel Sælger som Køber i Stand til, til enhver Tid at godtgøre, at der kun indføres og forhandles Kød, for hvilket Afgiften er betalt.

Efter atter nøje at have overvejet Sagen skal man hermed tillade sig at udtale, at der ved Opkrævningen af den omtalte Afgift efter vor Formening er 2 Hovedpunkter, som der særlig maa tages Hensyn til, nemlig:

1. Det maa sikres de Kommuner, der har offentlige Slagtehuse, at den omhandlede Afgift virkelig bliver betalt i alle Tilfælde, og
2. at disse Kommuner til enhver Tid maa kunne føre Kontrol med, at der i Forhandlingslokalerne ikke forefindes andet Kød end saadant, for hvilket Afgiften er betalt.

Skal der derfor virkelig ydes Kommunerne fuld Sikkerhed med Hensyn til disse 2 Hovedpunkter, da øjner man ingen anden Ordning end den af os foreslaaede, der som vi atter maa fremhæve absolut ikke har nogetsomhelst med Efterkontrol at gøre«.

Udvalgets Indstilling tiltraadtes.

8. (J. Nr. 35 — 1906). Fra Skoleudvalget forelaa Indstilling om, at der indrettes elektrisk Lysanlæg i den **ny Byskole** ved Johannes Kirken, under Forudsætning af at Elektricitetsværket vil lægge Hovedledningen derud.

Jakob Jensen skulde paa Udvalgets Vegne bemærke, at man da Planerne og Overslagene til den ny Byskole blev udarbejdede, ikke havde tænkt paa at gaa over til elektrisk Belysning i Skolen, da denne da maatte antages at blive ikke saa lidt dyrere end Gasbelysning. Imidlertid var der nu fremkommet en elektrisk Lampe, »Osram-lampen«, der forbrugte betydelig mindre Elektricitet, og Udvalget havde derfor anmodet Stadsingeniøren om at udregne, hvorledes Forholdet herefter, hvad Prisen angik, vilde stille sig mellem Belysning ved Gas og ved Elektricitet. Efter Stadsingeniørens Beregning vilde Installationsudgifterne for Gasindlæg andrage ca. 6000 Kr. og for elektrisk Lysanlæg ca. 4150 Kr.; det elektriske Anlæg vilde altsaa blive ca. 2000 Kr. billigere end Gasindlæg. Derimod vilde den elektriske Belysning efter Stadsingeniørens Udregning blive ca. 250 Kr. dyrere pr. Aar end Gasbelysning. Det maatte dog erindres, at der ved Udgifterne til Gas intet Hensyn var taget til den Gas, der forbruges af de saakaldte »Vaagekoner«; naar denne toges med i Betragtning, og naar der sandsynligvis ved den lettere Slukning og Tænding af det elektriske Lys kunde spares en Del paa Udgifterne til denne Belysning, vilde Driftsudgifterne ved de nævnte Belysningsmaader sikkert omtrent blive lige store. Under disse Omstændigheder, og da det elektriske Lys var meget behageligere at arbejde ved end Gasbelysning, ligesom det i hygiejnisk Hen-

seende var at foretrække for denne, skulde han meget anbefale, at Udvalgets Indstilling tiltraadtes.

Samuel sen vilde støtte Udvalgets Forslag. Skolen var ubetinget bedst tjent med elektrisk Belysning, der i hygiejnisk Henseende frembød store Fordele frem for Gasbelysning. Der forelaa vel endnu ikke med Hensyn til »Osram« Lampen fuldt ud fyldestgørende Beviser for dens paaberaabte besparende Egenskaber, men efter det hidtil oplyste, tvivlede han ikke om, at dens Lys vilde blive billigere end Gasbelysning.

Mousten havde af Stadsingeniørens Udtalelser forstaaet, at man sikkert kunde stole paa, at vedkommende Firma ikke vilde have bragt den omtalte Lampe frem paa Markedet, hvis den ikke kunde opfylde de med Hensyn til den vakte Forventninger. Saavidt han vidste, fandtes der elektrisk Kabel ved »de Gamles Hjem«, og derfra kunde maaske anbringes Luftledning til Skolen.

Vestesen vilde advare noget mod, at man allerede nu nærede ubetinget Tillid til den omtalte »Osram« Lampe og den Besparelse, der ved denne stilledes i Udsigt. Den var først for nylig kommet frem, og den var ingensteds prøvet. Det var jo imidlertid at vente, at Udviklingen vilde gaa i den Retning, at Forbruget af Elektricitet bragtes ned, og Udgifterne ved elektrisk Lys derfor blev mindre. Hvad en Ledning til Skolen vilde koste kunde let udregnes, og han skulde henstille, at Sagen med Hensyn til dette Spørgsmaal sendtes til Udvalget for Belysningsvæsenet til Erklæring.

Magnus Nielsen vilde gerne være med til at stemme for, at der installeredes elektrisk Lysanlæg i Skolen, men han skulde henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, at det sørgede for en saadan Konstruktion, at Lyset kun kunde tændes

ved en særlig Nøgle, saaledes at ikke enhver af Børnene kunde bringe Skolen under fuld Belysning.

Müller gjorde opmærksom paa, at der ikke blot kunde være Tale om at anvende den oft-nævnte »Osram« Lampe, men ogsaa den saakaldte »Tantal« Lampe, der vistnok havde staaet sin Prøve og bl. a. var indført i en Skole i Frederiksberg. Han vilde varmt anbefale, at man i hvert Tilfælde undersøgte Muligheden for Indlægning af elektrisk Lys i Skolen.

Sagen gik til Udvalget for Belysningsvæsnet til Erklæring.

10. (J. Nr. 364—1905). Fra forskellige Grundejere i vedkommende Gade forelaa Andragende om Forbedring af Brolægningen i **Frederiks Allé** fra Banegaardsgade til Viadukten, hvorhos der
10. (J. Nr. 313—1905). fra Lærerraadet var fremkommet Indstilling om, at **Frederiks Allé** forsynes med lyddæmpende Brolægnings Materiale ud for søndre Pigeskole.

Vestesen fremhævede, at der efterhaanden var fremkommen en hel Række Andragender om Forbedring af Brolægningen i saa godt som hele Frederiks Allé. Udvalget, der var paa det Rene med, at den nævnte Gade paa adskillige Steder kunde trænge til at blive bragt i en bedre Stand, navnlig efter at Færdslen igennem den var bleven saa betydelig, havde taget Sagen op til Undersøgelse, og var herefter kommet til det Resultat, at det hvis der skulde opnaas en nogenlunde god Ordning af Forholdene i nævnte Gade, vilde blive nødvendigt at anvende følgende Beløb paa de Arbejder, som han nu skulde nævne: 1300 Kr. til Tjærebeton og Kantsten langs det vestre Fortov til Absalonsgade, 3000 Kr. til Tjærebeton m. m. paa det vestre Fortov fra Absalonsgade til Holbergsgade, 3000

Kr. til Brolægning af den østre Jordrabat fra Kriegersvej til Banegaardsgade, 2800 Kr. til Tjærebeton paa det vestre Fortov fra Borupsgade til Banegaardsgade, 7700 Kr. til Tjærebeton paa det østre Fortov fra Banegaardsgade til Sønderallé, og endelig 2000 Kr. til Udvidelse og Udbedring af Broen over Jernbanen. De nævnte Arbejder vilde alt i alt andrage 19,800 Kr., men naar de blev udførte, vilde man have opnaaet en forholdsvis tilfredsstillende Ordning af de omtalte Forhold, og der vilde formentlig kunne hengaa en længere Aarrække, inden man behøvede at foretage yderligere Forbedringer. Der var jo ofte klaget over, at Broen over Jernbanen var altfor smal i Forhold til den stærke Trafik. Ved Opførelsen af Murpiller kunde den naturligvis udvides betydeligt, men det forekom ikke Udvalget, at det vilde være fornuftigt at skride til omfattende Forandringer i saa Henseende paa nærværende Tidspunkt, hvor Ordningen af Banegaardsforholdene endnu henstod i det uvisse. Ved Anvendelsen af det af ham tidligere nævnte Beløb 2000 Kr., kunde Viadukten udvides en Fod, ligesom der kunde anbringes Fortov paa begge Sider af Broen, der yderligere kunde forsynes med en Rendesten, hvorved Vandet kunde afledes fra den, saaledes at den blev noget behageligere at passere i daarligt Føre end nu. Hvis man skulde imødekomme Lærerraadets Ønske om at forsyne Alléen med lyddæpende Brolægningsmateriale paa Strækningen udfor Søndre Pigeskole, vilde dette medføre en Udgift af ca. 6000 Kr. Han skulde yderligere gøre opmærksom paa, at Brolægningen i Alléen omtrent var bedst netop paa det omtalte Stykke forbi Skolen, derimod var Brolægningen fra Vesterallé til Skolen meget daarlig, og det

Stykke trængte stærkt til at ombrolægges. Det var jo saa mange Steder Tilfældet, at Undervisning fandt Sted til Gaden, og han kunde ikke tænke sig, at Færdslen i den oftnævnte Gade kunde genere Undervisningen i Skolen, naar Vinduerne holdtes lukkede.

Samuel sen skulde, forsaavidt det ikke var muligt straks at faa alle de af den foregaaende Taler foreslaaede Brolægningsarbejder foretagne, anbefale, at man i hvert Tilfælde først tog fat paa Strækningen fra Holbergsgade til Absalonsgade. Den var i en saa daarlig Forfatning, at der hurtigst maatte raades Bod herpaa. Han var ganske paa det Rene med, at det vilde være et stort Gode at faa Viadukten i Frederiks Allé udvidet; han skulde i denne Forbindelse henstille, at man samtidig søgte at faa den bragt i en saadan Stand, at de elektriske Sporvogne eventuelt kunde føres over den. Naar der nu udtaltes Ønske om at faa en Sporvejslinje ud af Frederiks Allé, blev der stadig svaret, at Broen over Jernbanen ikke kunde bære Sporvognen. Idet han iøvrigt kunde slutte sig til Hr. Vestesen, skulde han blot henstille, om det ikke vilde være heldigere at anbringe Fliser i Fortovet langs Kirkegaarden i Stedet for at forsyne det med Tjærebeton.

Müller vilde gerne lægge et godt Ord ind for Asfalteringen af Frederiks Allé ud for Søndre Byskole. Færdslen, og da navnlig Vognfærdslen i Alléen, var efterhaanden bleven saa betydelig, at man saa at sige ikke kunde høre Ørenlyd i Skolen. Støjen var iøvrigt ikke blot forstyrrende for Undervisningen, men ogsaa ret nerveangribende saavel for Lærere som for Elever. Hvis man om Sommeren skulde være tvunget til bestandig at undervise for lukkede Vinduer i Klasser,

hvor der kunde være indtil 36 Børn, vilde det være ganske uudholdeligt.

Nørgaard skulde gjerne indrømme, at det vilde være en Behagelighed, at faa alle de af Udvalget foreslaaede Foranstaltninger gennemført. Han vilde dog meget fraraade, at man tog Standpunkt til disse med det samme. Der var sikkert mange Gader omkring i Byen, der kunde trænge til at brolægges eller ombrolægges, og det maatte nu ved Budgetbehandlingen overvejes, hvilke Strækninger man først skulde tage fat paa. Med Hensyn til Lærerraadets Andragende maatte han sige, at han for sit Vedkommende ikke kunde se, at det var en absolut Nødvendighed at faa Gaden ud for Skolen asfalteret. Havde man i ca. 20 Aar kunnet undervise i Skolen, uden at der var fremkommet Klage over, at Færdslen var til Gene for Undervisningen, kunde Støjen næppe nu paa én Gang være bleven saa generende, at den i væsentlig Grad hindrede denne.

Simonsen var ikke meget tilbøjelig til at ville gaa med til at anvende ca. 6000 Kr. paa Ombrolægningen af Strækningen ud for Skolen, saalænge Forholdet var dette, at der var saa mange andre Gader, der trængte til at ombrolægges. Han skulde gøre opmærksom paa, at der mindst var 15 Alen fra Kørebanen til Skolen, og han kunde vanskelig tænke sig, at Støjen fra Færdslen kunde være saa generende og nervepirrende som omtalt. Han vilde derimod gjerne tro, at de andre fremhævede Strækninger af Frederiks Allé kunde trænge til Udbedring og navnlig da Broen, der var ganske utilladelig slet. Kunde der gøres noget for at forbedre Færdselsforholdene over denne, saa han gerne dette, idet han dog vilde fraraade, at man gik til altfor gennemgribende

Foranstaltninger paa det nuværende Tidspunkt, hvor Banegaardsforholdene endnu ikke var ordnede. Nogen Sporvejslinie vilde der næppe komme over denne Bro, idet Sporvejen, naar den i sin Tid skulde udvides, formentlig vilde komme til at gaa ad Jærgaardsvej. Der var mere Anledning til at gøre noget for at udvide Bruunsbro, der til Tider kunde være meget vanskelig at passere paa Grund af den stærke Trafik; denne Bro kunde formentlig udvides med ca. 4 Alen paa hver Side.

Filtenborg kunde for sit Vedkommende ikke tiltræde Lærernes Ønske om at faa Alléen ud for Skolen asfalteret; en saadan Foranstaltning var sikkert ikke nødvendig af Hensyn til Undervisningen. Af de foreslaaede Foranstaltninger ansaa han Udvidelsen af Viadukten for at være den mest nødvendige.

Jakob Jensen vilde anmode om, at man saa vidt muligt vilde se med velvillige Øjne paa Lærerraadets Andragende om, at Alléen ud for Skolen maatte blive forsynet med lyddæmpende Materiale. Der var en meget stærk Færdsel igennem denne Allé, og det kunde ikke nægtes, at Undervisningen led meget ved Støjen fra Gaden. Naar det var sagt, at der var undervist i 20 Aar derude uden Klage, maatte han dertil bemærke, at det næppe var mange Aar siden, at Gaden var bleven brolagt.

Olesen betonedes, at navnlig en Udvidelse af Broen i Frederiks Allé var paatrængende nødvendig. Der var en overordentlig stærk Trafik over denne; jævnlig, saa godt som daglig, skete der Cyklesammenstød, og der manglede kun en større Katastrofe, for at man kunde faa Øjnene

op for, hvor farlig Passagen over Broen i Virkeligheden var.

V e s t e s e n skulde ikke bestride, at Bruunsbro nok kunde trænge til en Udvidelse, men den var næppe absolut nødvendig for Øjeblikket. Broen var saa bred, at der paa den var Plads til et Køretøj ved Siden af Sporvognen. Det vilde ikke være heldigt at gøre noget ved denne Bro, saalænge man ikke vidste, hvorledes den endelige Ordning af Banegaardsforholdene vilde blive. Han var ganske enig med Hr. Nørgaard i, at de omtalte Spørgsmaal burde henvises til Budgetbehandlingen; naar Udvalget havde ønsket disse bragt frem i Raadet allerede nu, skyldtes dette, at man var gaaet ud fra, at Raadets Udtalelser om dem vilde være vejledende saavel for Budgetudvalget som for Brolægningsudvalget. Overfor Hr. Müller skulde han gøre gældende, at en Skole kunde ventileres paa anden Maade end ved aabne Vinduer.

M a g n u s N i e l s e n heldede til den Anskuelse, at naar Passagen over Bruunsbro til Tider kunde være vanskelig, kom dette først og fremmest af, at der meget ofte stod en hel Del Mennesker paa Broen og saa paa, at Jernbanetogene kom og gik. Han vilde iøvrigt haabe, at man ved Budgetbehandlingen vilde se velvilligt paa de omtalte Forslag til Forbedringer af Brolægningen i Frederiks Allé, idet han for sit Vedkommende dog ogsaa vilde tage Afstand fra Andragendet om Asfaltering af Alléen ud for Skolen.

M o u s t e n troede, at man vilde se noget anderledes paa Ønsket om at faa Gaden asfalteret ud for Skolen, hvis man havde prøvet at undervise i denne. Som allerede fremhævet var Færdselen meget generende for Undervisningen, og han

vilde derfor støtte det fra Lærerraadet foreliggende Andragende.

Nørgaard skulde i Anledning af Hr. Jakob Jensens sidste Bemærkning oplyse, at Skolen i Frederiks Allé blev bygget i 1884—85, og da var Alléen allerede brolagt.

Müller maatte fastholde, at det var et naturligt og rimeligt Krav, at man om Sommeren kunde undervise for aabne Vinduer. Han skulde, naar det var blevet sagt, at en Skole kunde ventileres paa anden Maade end ved aabne Vinduer, hævde, at den bedste og naturligste Ventilation i Virkeligheden foregik igennem de aabne Vinduer.

Lottrup vilde raade Lærerne til at være noget taalmodige med Hensyn til deres Ønske om at faa Asfaltbelægning ud for Skolen. Udenfor Raadhuset havde der i mange Aar været Trang til at faa asfalteret, uden at man havde kunnet opnaa dette, ligesom det ogsaa i høj Grad vilde være ønskeligt at faa Gaderne om Domkirken asfalteret.

De foreliggende Andragender henvistes til Budgetbehandlingen.

